

der indføres fra Udlandet. Her synes der at burde opstilles en Sondring under Hensyn til, om Indførselen kun sker som „Transit“ eller om Varerne indgaa i det indenlandske Forbrug.

I førstnævnte Tilfælde skønnes der ikke at være nogen Betænkelighed forbundet med at lade Varerne ind- og udpassere ukontrolleret. De sanitære Hensyn, som kunde begrunde Nødvendigheden af en Undersøgelse ved Indførselen, gøre sig ikke gældende, da Konsumenternes Interesser jo overhovedet ikke berøres af den stedfundne Indførsel, og omvendt behøver ej heller Eksporthensynet med Nødvendighed at udkræve en Undersøgelse af Varens Sundhed som Betingelse for Udførsel, naar det kun iagttages, at enhver Mulighed af, at Varen i Udlandet kan blive betragtet som dansk, udelukkes. En saadan Mulighed vil nu formentlig ikke kunne indtræde, da den danske Vare i Følge det tidligere udviklede skal være mærket med Statens Ekspørtmærke; men iøvrigt vilde enhver Tvivl kunne fjernes, naar den paagældende Transitvare forinden Udførselen her fra Landet stempledes som saadan (f. Eks. „Transiteret Vare“).

Ved Indførselen til Forbrug heri Landet bør den udenlandske Vare selvfølgelig i ingen Henseende stilles gunstigere end den tilsvarende indenlandske. For Købstædernes Vedkommende gælder det saaledes, at den til disse indførte udenlandske Vare bør passere den sædvanlige Kontrol; thi det er efter den foregaaende Udvikling kun den danske Statskontrols Stempel, den kommunale Kontrol skal respektere. — Derimod lader der sig ikke fra den paa Landet bestaaende ukontrollerede Ordning drage den Slutning, at Varer, bestemte til Landbefolkningens Forbrug, bør kunne indføres fra Udlandet uden Kontrol. De Hensyn, der paa den ene Side have gjort det utilraadeligt at udstrække Kødkontrollen til Slagtning paa Landet og paa den anden Side til en vis Grad tillade at slaa sig til Ro ved den bestaaende Ordning, foreligge ikke, naar Talen er om Kød af Dyr, der ere slagtede i Udlandet og hvis Sundhedstilstand saaledes ganske unddrager sig Forbrugernes Iagttagelse. Her mangler ethvert Korrektiv.

Kommissionen skønner da ikke rettere, end at det i alle Tilfælde, hvor Kød og Kødvarer agtes indførte til Forbrug her i Landet, bør opstilles som en Betingelse for Indførsel, at de underkastes Kontrol paa Indførselsstedet — for saa vidt Foretagelsen af en saadan Kontrol ikke maatte være udelukket ved de paagældende Varers Beskaffenhed (jfr. saaledes navnlig alle Kødvarer i hermetiske Daaser). Hvis Kontrollen skal bestaa i en egentlig Undersøgelse af Varens Sundhed, bør Indførselen selvfølgelig begrænses til saadanne Steder, hvor en til Udførelsen af den paagældende Undersøgelse kompetent Kontrol er etableret. Betinges Indførselen derimod kun af Ledsagelsen af Certifikater, saaledes som det af praktiske Grunde bør være Tilfældet f. Eks. for Pølsers Vedkommende, er en saadan Begrænsning unødvendig; men Indførselen vil da kunne foregaa overalt, hvor Certifikaternes Prøvelse ved Toldvæsen og Politi kan finde Sted.

Overfor Lande, der have indført en betryggende Kødkontrol, bør der formentlig aabnes Regeringen Adgang til under Forudsætning af Gensidighed at modificere de her i Landet gældende Kødkontrolbestemmelser i fornødent Omfang.

Idet de foran fremstillede Synspunkter i det væsentlige have været ledende for Kommissionen under dennes Overvejelser med Hensyn til den foreliggende